

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.241 van 9 februari 2000
in de zaak A. 81.460/X-8594.**

In zake : 1. Marcel BLOCKX,
2. Maria VERJAUW,
3. de v.z.w TER MUNCK,
4. Rony LONTIE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. BERGE,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

tussenkomen partij :

1. de stad LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 a,
2. de Katholieke Universiteit LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te
8200 BRUGGE-SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel BLOCKX,
Maria VERJAUW, de v.z.w TER MUNCK en Rony LONTIE op
8 december 1998 hebben ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
23 juli 1998 van de Vlaamse regering houdende defini-
tieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke
wijziging van het gewestplan Leuven te Leuven-Heverlee

(Termunckveld), bekendgemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 9 oktober 1998;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. RAEDSCHELDERS die, loco Advocaat J. BERGE verschijnt voor verzoekers, van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat D. SOQUET die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat A. LUST, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de stad LEUVEN met een verzoekschrift van 23 februari 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de Katholieke Universiteit LEUVEN met een verzoekschrift van 25 augustus 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat luidens de bestemmingsvoor-schriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven het gebied, genaamd "Termunckveld", is gelegen, deels in agrarisch gebied, en deels in recreatiegebied; dat eerste ver-zoeker "ter plekke" 1,3 ha landbouwgrond exploiteert, die eigendom zijn van zijn echtgenote, de tweede ver-zoekster; dat derde verzoekster een camping-vereniging is, gelegen in het recreatiegebied, en vierde verzoeker in het betrokken gebied woonachtig is; dat de Vlaamse regering bij besluit van 27 mei 1997 haar besluit van 1 juni 1995 houdende vaststelling van het gewestplan Leuven voor de delen van de kaartbladen 24/6, 32/1 en 32/2, waarbij onder meer het gebied "Termunckveld" tot researchpark werd bestemd, heeft ingetrokken; dat zij bij besluit van dezelfde datum het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven voor een gedeelte van het grondgebied van de stad Leuven te Heverlee, voorlopig heeft vastgesteld voor een deel van het kaartblad 32/2, met aanvullend stedenbouwkundig voorschrift zoals vervat in de bijlagen 1 en 2 bij dit besluit; dat de betrokken gronden worden bestemd tot "researchpark" (bijlage 2 : aanvullend stedenbouwkundig voorschrift gewestplan Leuven, artikel 14) en "bufferzo-ne"; dat verzoekers tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift hebben ingediend; dat de regionale commissie van advies op 27 mei 1998 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat de Raad van State, afdeling

wetgeving, op 13 juli 1998 advies heeft uitgebracht over het ontwerp; dat de Vlaamse regering bij het bestreden besluit van 23 juli 1998 het bijgevoegde plan tot gedeeltelijke wijziging van het koninklijk besluit van 7 april 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Leuven definitief heeft vastgesteld voor delen van het grondgebied Leuven zoals aangeduid op delen van het kaartblad 32/2, met aanvullend stedenbouwkundig voorschrift zoals vervat in de bijlagen 1 en 2 bij dit besluit; dat de betrokken gronden worden bestemd, deels tot "researchpark" (bijlage 2 : aanvullend stedenbouwkundig voorschrift gewestplan Leuven, artikel 14), en deels tot "bufferzone"; dat dit besluit bij uittreksel werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 oktober 1998;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 11 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel" :

"Doordat het antwoord van de Regionale Commissie van Advies op de bezwaarschriften niet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad

Terwijl de Regionale Commissie van Advies in haar advies aan de Vlaamse Regering de bezwaarschriften dient te beantwoorden (art. 11 §4 D.R.O.) en het advies van de Regionale Commissie van Advies, inclusief het antwoord op de bezwaren, dient te worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad (art. 11 §9 D.R.O.)

En doordat het bestreden besluit geen antwoord formuleert op deze bezwaren en zich beperkt tot het verwijzen naar de weerlegging van deze bezwaren door de Commissie van Advies, weerlegging die echter niet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en waarvan de verzoekende partijen geen kennis hebben kunnen nemen

Terwijl het recht om bezwaar in te dienen (art. 11 § 2 D.R.O.), het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel impliceren dat de Vlaamse regering op begrijpelijke wijze kenbaar maakt waarom zij op de bezwaren niet ingaat en daarenboven haar eigen motieven moet kenbaar maken en moet aantonen dat zij ook zelf de merites van de adviezen en bezwaren heeft onderzocht en beoordeeld";

Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar het advies van de regionale commissie van advies, en overweegt dat "de commissie van advies de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren met argumenten heeft weerlegd"; dat uit de omstandigheid dat de bij het advies van de regionale commissie van advies gevoegde tekst "Antwoord op de bezwaarschriften en adviezen (Leuven 4)" die, luidens de bewoordingen ervan, integraal deel uitmaakt van dit advies, niet werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, op het eerste gezicht niet ipso facto volgt dat verzoekers hiervan geen kennis hebben kunnen nemen; dat het in de huidige stand van de procedure met betrekking tot de kenbaarheid volstaat dat de weerlegging van de bezwaarschriften terug te vinden is in het administratief dossier; dat verzoekers niet betwisten dat dit in casu het geval is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel :

"Doordat een gewestplanwijziging dient gemotiveerd te worden vanuit de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij dient rekening te worden gehouden met alle bij de ruimtelijke ordening betrokken belangen, en dit mede in het licht van de bezwaren

Terwijl de Vlaamse Regering bij de inplanting van een researchpark geen rekening heeft gehouden met de bestaande en valabele alternatieven (vnl. Vaartkom Leuven) die aan niemand schade berokkenen

en terwijl de beslissing tot het inplanten van het researchpark feitelijk reeds genomen was, gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 06.07.1994 waarbij aan de KU Leuven een contingent van 33 ha voor de ontwikkeling van een researchpark op Termunckveld te Leuven wordt toegekend";

Overwegende dat het advies van de regionale commissie van advies in haar "Antwoord" op de bezwaarschriften onder meer heeft aangenomen wat volgt :

"ANDERE LOCATIES :

De inplanting van het researchpark in de Kanaalzone is op korte termijn niet realistisch omdat op korte en middellange termijn geen terreinen zullen vrijkomen in deze zone en omdat momenteel slechts 5 ha beschikbaar zijn. Daarenboven heeft de Commissie in het kader van het Gewestplan Leuven 2 een gunstig advies uitgebracht om deze zone te bestemmen als een gebied voor stedelijke ontwikkeling, omwille van haar ligging in de nabijheid van het stadscentrum en omdat het reeds door een zekere graad van multifunctionaliteit wordt gekenmerkt.

De creatie van een aaneengesloten geheel als researchpark in het Vaartkomgebied is onmogelijk daar de vrije terreinen verspreid liggen tussen andere activiteiten.

De uitbreidingsmogelijkheden van de Arenbergcampus in de Dijlevallei worden ingekrompen tot ongeveer de bestaande campus omwille van de landschappelijke waarde van het gebied.

Het Philipsterrein is niet geschikt door haar beperkte omvang, er zijn geen uitbreidingsmogelijkheden en de nabijheid van de drukke goederenspoorlijnen hindert het werken met zeer fijne meetapparatuur.

Daarenboven heeft de Commissie in het kader van het Gewestplan Leuven 2 een gunstig advies uitgebracht om deze zone te bestemmen als een gebied voor stedelijke ontwikkeling, omwille van haar grote bereikbaarheid via het openbaar vervoer en haar nabijheid bij het stadscentrum. De stad Leuven plant hier een sportcomplex en een aantal overheidsadministraties in te planten.

De stedelijke ontwikkelingsgebieden hebben een multifunctioneel karakter en zijn niet geschikt voor het huisvesten van een wetenschapspark. Zo is het bijvoorbeeld de bedoeling op het Philipsterrein een sportcomplex en een aantal overheidsadministraties onder te brengen. Als researchpark is het te beperkt in oppervlakte. De stationsomgeving anderzijds is in hoofdzaak gericht op kantoren en commerciële functies in combinatie met huisvesting en openluchtvoorzieningen.

Het inplanten van het wetenschapspark in het Hageland druist in tegen de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat wetenschapsparken in de stedelijke gebieden voorziet. Het Hageland daarentegen is niet geselecteerd als stedelijk gebied.

De percelen, die eventueel nog beschikbaar zijn in Haasrode worden voorbehouden voor de uitbreiding van de reeds aanwezige bedrijven. Daarenboven zijn de beschikbare percelen omwille van de ingesloten ligging en gebrek aan aansluiting op een openbare weg, niet aantrekkelijk voor nieuwe investeerders.

De te lage bebouwingsgraad op de bedrijventerreinen is het gevolg van de vroeger gangbare wettelijke verplichtingen, zoals afstandsregels en buffers. Het is evenwel moeilijk dit om te keren. Voor toekomstige bedrijventerreinen wordt evenwel gestreefd naar een grotere bouwdichtheid.

VOORGESTELDE LOCATIE :

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen erkent duidelijk de nood aan bijkomende bedrijventerreinen en de nood aan differentiatie in bedrijventerreinen. Een dergelijk researchpark zorgt trouwens voor de creatie van duurzame werkgelegenheid en welvaart op basis van kennis en creativiteit, beschikbaar door de aanwezigheid van de KUL, IMEC en het Innovatie- en Incubatiecentrum KUL. In het verleden werden reeds belangrijke kansen gemist door het gebrek aan voldoende geschikte bedrijfsterreinen.

De gronden, die in het kader van het Gewestplan Leuven 2, bestemd werden voor de uitbreiding van universitaire instellingen, waren uitsluitend bedoeld voor de uitbreiding van IMEC. IMEC is immers tegen alle verwachtingen in enorm gegroeid en heeft behoefte aan extra ruimte. Het park aan de Koning Boudewijnlaan is trouwens met haar 13,5 ha te beperkt in omvang om het volledige project te kunnen dragen.

Er bestaat inderdaad geen absolute regel om researchparken in de nabijheid van de universiteit in te planten, doch het is wenselijk. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen pleit trouwens ook voor het inrichten van wetenschapsparken in de buurt van een kenniscentrum omdat ze de universiteiten beschouwt als een belangrijke motor voor de economie.

De andere Leuvense industrieterreinen zijn niet aan het verkommeren. De Vaartkom is door het Gewest-

plan Leuven 2 aangeduid als een zone voor stedelijke ontwikkeling. Dit plan wordt thans geconcretiseerd. De stad Leuven is immers een BPA aan het opstellen voor dit gebied.

Het terrein is perfect bereikbaar vanuit de E40 en de E314 en is bijgevolg niet ingesloten";

Overwegende dat voormelde motieven ter weerlegging van de ingediende bezwaren door de regionale commissie van advies op het eerste gezicht zijn gesteund op met de eisen van een goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen, rekening houdend met alle betrokken belangen; dat de omstandigheid dat luidens artikel 3, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van researchparken en incubatie- en innovatiecentra, de Katholieke Universiteit van Leuven (KUL) een contingent van 33 ha krijgt toegewezen voor de ontwikkeling van een researchpark op Termunckveld te Leuven op zich op het eerste gezicht niet aantoon dat de door de regionale commissie van advies aangegeven redenen haar beoordeling van de bezwaren niet kunnen verantwoorden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een derde middel de schending aanvoeren van :

"■ het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 05.04.1995 (bijgesteld op 31.01.1996, bevestigd op 02.04.1996),

■ De artt. 7 §2 en §3 en 11 §2 van het Decreet houdende de ruimtelijke planning dd. 24.07.1996

■ het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 24.07.1996 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen,

■ het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 23.09.1997 houdende definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

■ het Decreet dd. 17.12.1997 houdende vaststelling van de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

■ de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids-, het voorzorg- en het redelijkheidsbeginsel

■ het adagium 'patere legem quem ipse fecisti'

doordat de Vlaamse Regering weliswaar formeel voorhoudt dat bij het uitwerken van de gewestplanwijziging de principes van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als kader werden gehanteerd, doch dit inhoudelijk geenszins het geval is en de Vlaamse Regering het bindend en het richtinggevend gedeelte van het RSV heeft geschonden

Terwijl bij de voorlopige vaststelling van de gewestplanwijziging het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als toetskader gold en bij de definitieve vaststelling van de gewestplanwijziging het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als toetskader geldt voor de wijzigingen in de bestemmingen, zodat de Vlaamse Regering met de principes van het RSV rekening dient te houden en niet mag afwijken van het bindend gedeelte, noch van het richtinggevend gedeelte (zonder motivering)";

Overwegende dat de beslissing van 5 april 1995 van de Vlaamse regering om van het document "De gewenste ruimtelijke structuur in Vlaanderen - voorstel van ontwerp-structuurplan Vlaanderen" het toetskader te maken voor de wijziging van de plannen van aanleg niet meer kan zijn dan een loutere intentieverklaring; dat het middel in zoverre het is afgeleid uit de schending van het ontwerp-ruimtelijk structuurplan Vlaanderen niet ernstig is;

Overwegende dat artikel 11, § 2, van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning, bepaalt wat volgt :

"§ 2. De voorschriften van plannen van aanleg waarvan de procedure tot opmaak of herziening begint na het vaststellen van het ruimtelijke structuurplan Vlaanderen mogen geen strijdige bepalingen bevatten met dit structuurplan, met de verordeningen opgemaakt ter uitvoering ervan of met gewestelijke verordeningen in het algemeen";

Overwegende dat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen definitief werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 23 september 1997 en de bindende bepalingen ervan werden bekrachtigd bij decreet van 17 december 1997; dat bij besluit van de Vlaamse

regering van 27 mei 1997 het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Leuven te Leuven voorlopig werd vastgesteld, d.i. vóór de vaststelling van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen; dat aangezien de procedure tot herziening van het gewestplan werd aangevat vóór het vaststellen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, de Vlaamse regering op het eerste gezicht geen rekening diende te houden met dit ruimtelijk structuurplan; dat een eventuele schending door het bestreden besluit van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen geen grond tot vernietiging kan zijn; dat het middel in zoverre evenmin ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de stad Leuven en van de Katholieke Universiteit Leuven in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen februari tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.